

Spm. nr. S 972

Til miljøministeren (27/11 03) af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Kan ministeren redegøre for erfaringerne fra udenlandske, herunder især svenske, storkeprojekter med hensyn til,

1. hvor stor dødeligheden er i forskellige aldersgrupper,
2. hvor stor en procentdel af de udsatte projektstørke der naturligt trækker sydpå til overvintringsområderne i Afrika,
3. hvad der sker med de udsatte størke, som ikke trækker,
4. hvad der sker med de unger, som fødes af projektstørke, som ikke trækker sydpå, og
5. om der er eksempler på, at der via opdræt i fangenskab er genskabt fritlevende, naturligt trækkende størkebestande?»

Svar (4/12 03)

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Danmarks Miljøundersøgelser til hvis svar jeg kan henholde mig:

»1. Der er tilsyneladende ikke offentliggjort oplysninger om overlevelse fra det svenske projekt. Analyser af resultater fra Holland og Schweiz viser, at 40-50% af de unge størke overlever deres første leveår, mens 85-90% af de gamle fugle overlever årligt. Disse værdier er sammenlignelige med, hvad man kender for vilde bestande. Nye analyser, der p.t. er under offentliggørelse, forventes at påvise at overlevelsen af den del af de unge størke, der overvintrer i Holland, er højere end overlevelsen af den del, der trækker.

2. Af de 'projektstørke', der er blevet udsat i Sverige, har foreløbig ingen bevæget sig til overvintringsområderne i Afrika. Af de projektstørke, der er blevet udsat i Holland og Schweiz, trækker en vis andel til overvintringsområder i Spanien og Vestafrrika. Danmarks Miljøundersøgelser har ingen præcise tal for disse andele, men de er utvivlsomt lavere end i naturligt forekommende størkebestande, hvor alle fugle trækker.

3. Ungerne af de udsatte størke i Sverige indfanges og holdes på såkaldte størkefarme hen over vinteren. Dette gøres tilsyneladende indtil fuglene bliver kønsmodne. Det er Danmarks Miljøundersøgelsers vurdering, at dette i sig selv vil

mindske sandsynligheden for, at ældre størke, der ikke længere indfanges til kunstig overvintring, vil udvikle et egentligt efterårstræk. De størke, der om vinteren befinder sig i frihed i yngleområdet, må formodes at være afhængige af fodring for at kunne overleve.

4. De svenske unge størke, der ikke indfanges, overvintrer tilsyneladende lokalt eller regionalt. Men i Schweiz har der i den del af bestanden, der ikke har været i kontakt med mennesker, efterhånden udviklet sig en voksende andel af trækkende ungfugle.

5. Indtil videre er der ingen klare eksempler på, at der via opdræt i fangenskab er genskabt fritlevende, naturligt trækkende størkebestande. Udsættningerne i Schweiz, der er foregået siden 1949, synes dog at vise, at udsatte størkebestande med tiden kan udvikle sig på en sådan måde.«

Spm. nr. S 973

Til miljøministeren (27/11 03) af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Er ministeren enig i, at udsatte men ikketrækkende projektstørke, som fryser ihjel om vinteren, udgør et dyreværnsproblem?»

Svar (4/12 03)

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Dyrevelfærdsområdet hører under Justitsministeriets ressort. Jeg har på denne baggrund anmodet Justitsministeriet om en udtalelse i sagen.

Når Justitsministeriets udtalelse foreligger, vil jeg vende tilbage med en endelig besvarelse af spørgsmålet.

Spm. nr. S 974

Til miljøministeren (27/11 03) af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Er ministeren enig i, at årsagen til storkens forsvinden i Danmark især er mangel på egnede fourageringsområder, og at en forudsætning for storkens genindvandring som ynglefugl derfor er retablering af disse?»